

Χριστιανικοί παραλογισμοί: «Μεγάλο πράγμα η υγεία, αλλά και το καλό που προσφέρει η αρρώστια, η υγεία δεν μπορεί να το δώσει!»

✘ Ο σχολιασμός επί τών σημείων τού κειμένου που ακολουθεί και που αποδίδεται στον μοναχό Παΐσιο, ανήκει στον ογδοντάχρονο Έλληνα ιστολόγο και κάτοικο Λιέγης τού Βελγίου, Σωτήριο Τζιλόπουλο.

Έτσι, για να κατανοήσουμε τι βαθμό μαλάκυνσης μπορεί να έχει υποστεί ένας χριστιανικός εγκέφαλος και δη ενός καλόγερου (ή αυτών που τον επικαλούνται), έτσι ώστε να αποζητεί τον...μαζοχισμό ...

Κι αυτό το μήνυμα που κυκλοφορεί στη Ελλάδα, ήρθε στο Βέλγιο. Αυτά που γράφει, τα πίστευα κι εγώ στη δεκαετία του 1940. Μόλις γεννιόμαστε ακούμε να μας λένε: «Βαπτίζεται ο δούλος του Θεού...»· σε προσευχές και ψαλμωδίες το λένε συχνά ότι είμαστε δούλοι του Θεού. Δικαιώματα δεν έχουμε και δεν ήθελαν να μάθουμε, γι' αυτό μας μάθαιναν να παρακαλούμε τον Κύριό μας, να μας διδάξει τα δικά του δικαιώματα, τραγουδώντας: «*Ευλογητός ει κύριε, δίδαξον με τα δικαιώματά σου*»! Δημοσιεύω το μήνυμα για τους ερευνητές, και τις παρατηρήσεις μου με έντονα μαύρα γράμματα...

«Η ψυχή του ανθρώπου είναι σαν το χρυσάφι και η αρρώστια σαν τη φωτιά που την καθαρίζει».

«Ψυχές», καλούνται στην Αγία Γραφή τα ζώα, τα πουλιά, τα ψάρια, και ο άνθρωπος δεν έλαβε ψυχή, αλλά έγινε ψυχή (Γένεσις 2: 7).

«Αν δεν υπήρχε λίγος πόνος, αρρώστιες κ.λπ., θα γίνονταν θηρία οι άνθρωποι, δεν θα πλησίαζαν καθόλου στον Θεό».

Οι άρρωστοι που πλησίαζαν τον Θεό, τους γιάτρευε; Ή τους άφηνε να πεθάνουν και από σκωληκοειδίτιδα μέχρι της αρχής του περασμένου αιώνα;

«Άνθρωπος που δεν περνάει δοκιμασίες, που δεν θέλει να πονάει, να ταλαιπωρείται, που δεν θέλει να τον στεναχωρούν ή να του κάνουν μια παρατήρηση, αλλά θέλει να καλοπερνάει, είναι εκτός πραγματικότητας».

Είστε βέβαιος ότι η δυστυχία μας, δεν δημιουργεί την ευτυχία κάποιων άλλων;

«Όταν επισκέπτεται ο πόνος τον άνθρωπο, τότε του κάνει επίσκεψη ο Χριστός».

Θα είχε την καλοσύνη να μας ξεχάσει λίγο καιρό, για να μην πονούμε;

[**Σημείωση Π-Δ:** Ο αναγνώστης προτρέπεται να ρίξει μια ματιά στον βίο της Μητέρας Τερέζας (η οποία είχε την ίδια φιλοσοφία με τον Παΐσιο επί τού θέματος «πόνος και αρρώστια»), όπου μνημονεύεται ένα ανάλογο, κωμικοτραγικό περιστατικό.]

«Όταν δεν περνάει ο άνθρωπος καμιά δοκιμασία, είναι σαν μία εγκατάλειψη του Θεού. Ούτε ξοφλάει, ούτε αποταμιεύει».

Ώστε ο Θεός δείχνει την αγάπη του προκαλώντας στους ανθρώπους δοκιμασίες... Γι' αυτό τον παρακαλούν: «Μη εισενέγκης ημάς εις πειρασμόν»!

«Ο καλός Θεός με τις δοκιμασίες παιδαγωγεί σαν καλός Πατέρας τα παιδιά Του, από αγάπη, από θεία καλοσύνη, και όχι από κακότητα ούτε από κοσμική, νομική, δικαιοσύνη, γιατί θέλει να επιστρέψουν κοντά Του. Επειδή δηλαδή θέλει να σώσει τα πλάσματά Του και να κληρονομήσουν την ουράνια Βασιλεία Του, επιτρέπει τις δοκιμασίες, για να παλέψει ο άνθρωπος, να αγωνιστεί και να δώσει εξετάσεις στην υπομονή στους πόνους, ώστε να μην μπορεί να Του πη ο Διάβολος: "Πως τον ανταμείβεις αυτόν ή πως τον σώζεις, αφού δεν κοπίασε;". Τον Θεό δεν Τον ενδιαφέρει αυτή η ζωή, αλλά η άλλη. Πρώτα μας φροντίζει για την άλλη ζωή και ύστερα γι' αυτήν».

Προς το παρών μας ενδιαφέρει η ζωή μας επάνω στη γη, για την άλλη ζωή μας μέσα στη γη, μόνο τα σκουλήκια ζούνε. Αν προσέξεις αυτά που λένε στην εκκλησία θ' ακούσεις: «Ότι ουκ έστιν εν τω θανάτω ο μνημονεύων σου». Και: «Άνθρωπος ωσει χόρτος αι ημέραι αυτού, ωσει άνθος του αγρού, ούτως εξανθήσει, ότι πνεύμα διήλθεν εν αυτώ, και ουχ υπάρξει και

ουκ επιγνώσεται έτι τον τόπον αυτού». Και: «Εν εκείνη τη ημέρα απολούνται πάντες οι διαλογισμοί αυτού» (Ψαλμοί 6: 6, 102: 15-16, 145: 4).

«Μεγάλο πράγμα η υγεία, αλλά και το καλό που προσφέρει η αρρώστια, η υγεία δεν μπορεί να το δώσει! Πνευματικό καλό! Είναι πολύ μεγάλη ευεργεσία, πολύ μεγάλη! Καθαρίζει τον άνθρωπο από την αμαρτία, και μερικές φορές του εξασφαλίζει και μισθό».

Δηλαδή θα αισθάνεσαι τυχερός αν είσαι άρρωστος, και θα προσεύχεσαι ευχαριστώντας τον Θεό που σε θυμήθηκε υποσχόμενος: «Την πάσαν ελπίδα μου εις σε ανατίθημι...» κ.τ.λ. Και θα ελπίζεις σε μεταθανάτιες απολαύσεις και αγαθά που: ««Μάτι δεν τα είδε και ούτε τ' άκουσε αυτί κι ούτε που τα 'βαλε ο λογισμός του ανθρώπου, όσα ετοίμασε ο θεός για κείνους που τον αγαπούν» (Α' Κορινθίους 2: 9».

«Η ψυχή του ανθρώπου είναι σαν το χρυσάφι και η αρρώστια είναι σαν τη φωτιά που την καθαρίζει».

Σιγά-σιγά θ' αρχίσεις να τους λυπάσαι αυτούς που είναι καλά στην υγεία τους, αν είναι και πλούσιοι αλίμονό τους...δεν έχουν καμιά πιθανότητα να κερδίσουν μια θέση στον Παράδεισο!

«Βλέπεις, και ο Χριστός είπε στον Απόστολο Παύλο: “Η δύναμις μου εν ασθενεία τελειούται”».

Ο Παύλος παρακάλεσε τον Θεό να τον γιατρέψει από μια αρρώστια που δεν την ονομάζει, και ο Θεός του απάντησε(!): «Αρκεί σοι η χάρις μου, η γαρ δύναμις μου εν ασθενεία τελειούτε». Δηλαδή: «Αρκεί σε σένα η χάρη μου· επειδή, μέσα σε αδυναμία, η δύναμή μου φανερώνεται τέλεια» (Β' Κορινθίους 12: 9). Αν είσαι πολλά χρόνια άρρωστος, νομίζω ότι θα ήθελες να μεταφέρει ο Θεός την ασθένειά σου, (για να τελειοποιήσει τη δύναμη του!) σε κάποιον άλλον, που θα είχε αρκετά χρήματα για να πληρώνει γιατρούς και φάρμακα. Αυτός ο Θεός τιμωρεί έναν αθώο άνθρωπο, για να δείξει ή να τελειοποιήσει τη δύναμή του. Περίεργο... Δεν είναι...«παντοδύναμος»;